

Зміст

6 Передмова від авторки

Розділ 1.

Особняки з несподіванками

- 10 Таємниця кімнати-купе
 - 12 Хто прокляв Будинок із химерами?
 - 15 Галасливі привиди
 - 17 Чарівне дзеркальце «Шоколадки»
 - 19 Неймовірне передбачення
 - 21 Пряниковий будиночок
з езотеричною начинкою
 - 25 Мушині амулети
-

Розділ 2.

Лякачки

- 28 Потоп і дзвони
- 31 Залізна баба з мечем
- 33 Скільки в Києві Лисих гір?
- 37 Гора Старокиївська
- 39 Місто мертвих
- 41 Таємниці провалля

Розділ 3.

Темне минуле

- 46 Коні-привиди
- 49 Страхіття Косого капоніра
- 51 Привиди письменницького дому
- 53 «Олівець» на кістках
- 55 Янголи та демони Врубеля
- 59 Убивство в оперному

Розділ 4.

Загадки

- 64 Де жив Змій Горинич?
- 66 Де шукати найстарішу бібліотеку?
- 68 «Печера Аладдіна»
- 71 Де в Києві телепорт?
- 73 Секретний сад
- 75 Магічний дуб

Розділ 5.

Чудеса

- 79 Київський Афон у зачарованому лісі
- 81 Небесне замовлення
- 83 Святий лікар і турботлива відвідувачка
- 87 Небесний охоронець Києва
- 91 Пригоди Самсона і лева
- 93 Лаврські печери
- 96 Нерушима стіна

Передмова від авторки

Привіт! У цій книжці про Київ ти зустрінеш архітекторів-диваків, ченців-ясновидців, привидів і химер. Деякі легенди в ній — вигадка, а в інших може бути зернятко правди. Я поставила собі непросте завдання: докопатися, звідки ростуть ноги у цих історій.

Путівник химерним Києвом містить декілька розділів.

Перший — про особняки, яких так багато в середмісті. У кожному з них є своя загадка: потаємна кімната, «магічне» дзеркало, байка про привида. Старі будинки — моя улюблена тема, адже біля них можна погуляти і все побачити (або ні) на власні очі.

Другий розділ — про міські лякачки, яких чимало назбиралося від найдавніших часів. Наприклад, моторошні історії, буцімто на київську Лису гору злітаються відьми. Тільки де та гора? Ти знаєш, що такої слави зажив не один пагорб у столиці? А ще є провалля, на яке нібито наклали закляття давні чаклуни.

Чимало легенд походять із часів, коли люди не знали, як пояснити ті чи ті явища, тож і приплітали «містику». Але є і сучасні лякачки. Наприклад, один із символів Києва — монумент Батьківщини-Матері, встановлений уже після Другої світової війни, — теж має чим здивувати.

У третьому розділі ми зазирнемо в темне минуле міста. Ти знаєш, що одне з найгучніших убивств ХХ століття сталося в київському Оперному театрі? Але мовчу-мовчу, щоб не виказати зайвого: читай.

Розділ із загадками дасть нагоду поміркувати. Де жив билинний злодій Змій Горинич? Куди поділася славнозвісна бібліотека Ярослава Мудрого? Де в Києві є джерело-телепорт?

Київ — місто, в якому «містичне» існує поруч зі святим. Тисячу з лишком років тому на місцях язичницьких капищ почали будувати православні церкви. На «відьомських лисих горах»

постали численні храми. Давнє місто — суцільне переплетіння грішного з праведним, як то кажуть.

А скільки чудес траплялося в Києві! Може, вони відбувалися завдяки тому, що християнським покровителем української столиці є архистратиг Михаїл, очільник війська небесного? Чудесам присвячено останній розділ. Із нього можна дізнатися, скажімо, про загадкових ченців-самітників із лаврського підземелля, які мали дар пророцтва та зцілення.

Навіть найтовстіший том не вмістить усіх моїх улюблених історій про Київ. Щиро вважаю, що нескінченно можна робити три речі: споглядати, як горить вогонь, милуватись, як тече вода, і слухати химерні оповідки про місто над Дніпром.

Висловлюю подяку знавцям і знавчиням міста, які відкрили для мене Київ. Це Олександр Анісімов, Дмитро Малаков, Михайло Кальницький, Ольга Друг, Кирило Степанець, Лада Лузіна. А найбільша моя вдячність належить Анатолію Макарову, який написав «Малу енциклопедію київської старовини». Із цієї книжки, яку я купила зо п'ятнадцять років тому в «Сяйві», одній із найстаріших київських книгарень, почалася моя киевоманія.

Сподіваюся, тебе теж захопить «Химерний Київ».

Цікавого читання!

Таємниця кімнати-купе

Ти любиш подорожувати потягами? Власник Замку зітхань мав таке хобі. Власне, вибір у нього був невеликий: чартери тоді ще не літали. У поїзді Микола Ковалевський познайомився з майбутньою дружиною. Ковалевський хотів знову й знову переживати відчуття, коли «в животі кружляють метелики». Тому вирішив облаштувати кімнату в «сімейному гніздечку» як купе першого класу: з верхньою полицкою, що піднімалася, з вузьким вікном та освітленням, як у поїзді. Словом, йому заманулося зробити копію купе, в якому він із першого погляду закохався. Ковалевський і архітектор Альошин навіть зверталися до залізничного управління по поради, як з усіма деталями відтворити купе.

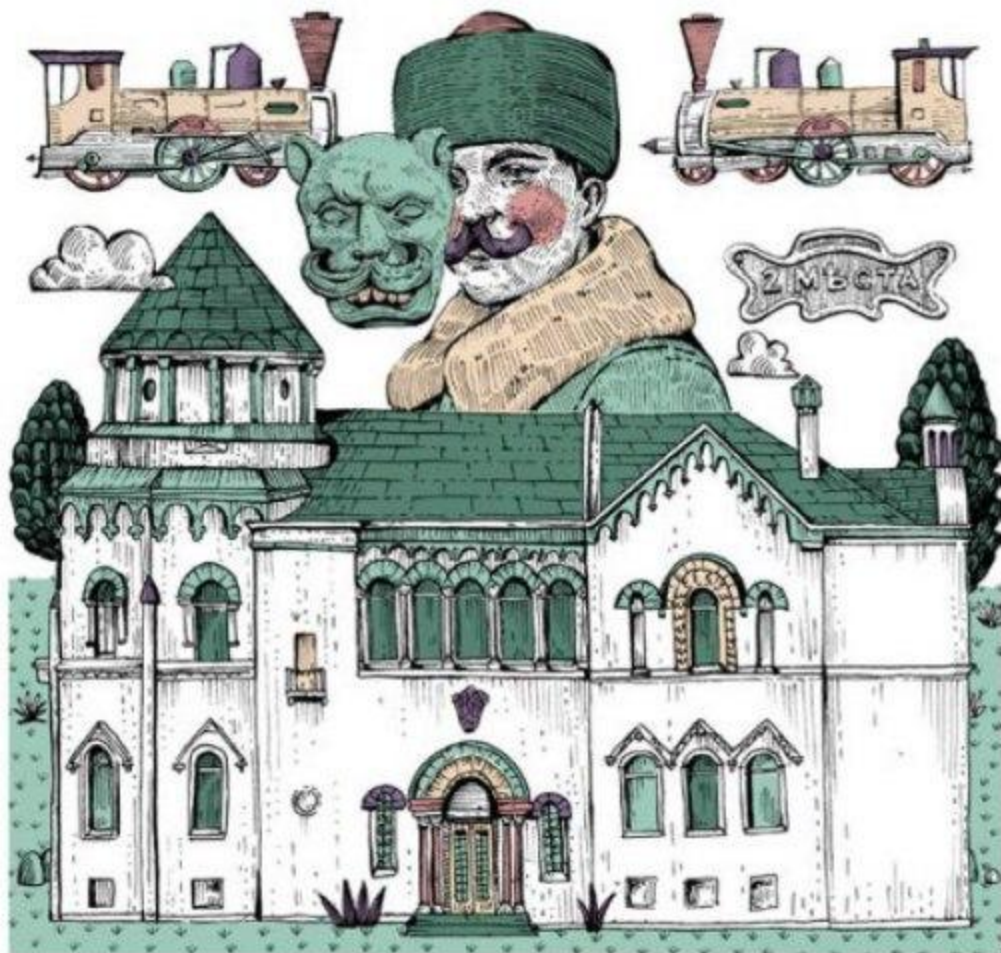
Кажуть, та кімната містична, вона може гойдатися, наче при рухові потяга. Можливо, це тільки легенда, бо жодного механізму не було знайдено. А може, особняк береже ще якусь таємницю.

А ось у назві — Замок зітхань — не шукай романтики чи містики. Так свій будинок назвав сам Ковалевський, бо щоразу, як бачив кошторис від архітектора, зітхав. Знову не вклалися в бюджет! Доводилося вкотре діставати гаманець...

Тут треба заступитися за архітектора: звісно, Альошин хотів зробити шедевр. Тоді всі архітектори наче змагалися, хто кого перевершить. Кожен дім ставав наче візитівкою. Зробиш погано, не буде нових замовлень. От він і розстарався. Будинок був нашпигований новітніми на той час штучками: дзвінкова сигналізація, телефон, електро-освітлення, ліфт, водяне опалення, вентиляція... Особняк скидається на феодальний замок, хоча киянам він нагадує дім з арабських кварталів — звідси ще одна його назва: Арабський будиночок.

Альошин залишив на фасаді автограф, точніше, автошарж. Котяча мордочка на стіні з боку вулиці Шовковичній дуже схожа на нього самого. Якщо прикласти поруч портрет архітектора, ну просто копія! Ті ж закручені вуса, та ж задержувата усмішка!

Автошарж — зображення самого автора в навмисне спотвореному, смішному, карикатурному вигляді.

Замок зітхань, особняк Ковалевського, вул. Пилипа Орлика, 1/15

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)